

Alzina de can Tabola

Montmeló

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer de Can Tabola, s/n
Emplaçament Molt a prop del cementiri municipal.

Coordenades:

Latitud: 41.559228159395
Longitud: 2.2536523640156
UTM Est (X): 437764
UTM Nord (Y): 4601109

Classificació

Número de fitxa 08135 - 73
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: AJUNTAMENT DE MONTMELÓ (2011). Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Montmeló. Text refós aprovat definitivament per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona el 8 de març de 2012.
Data aprovació: dj., 08/03/2012 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: 08134A002000130000LT
Fitxes associades:
[Can Tabola](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 16/01/2024 - 17:15

Descripció

L'alzina de Can Tabola és un exemplar singular de *Quercus ilex*, situat a l'extrem d'una gran feixa, prop del marge del carrer de Can Tabola, i al costat d'una barraca de pagès, feta d'obra.

És un arbre robust, perennifoli, d'uns 200 a 250 anys, que destaca per la seva capçada totalment arrodonida i molt densa amb les branques més flexibles que s'inclinen cap al terra. El tronc està lleugerament inclinat amb una brancada important. L'escorça és de color bru, rugosa i clivellada i les seves fulles són lanceolades, de 3 a 7 cm amb el marge dentat, verdes per l'anvers i blanquinoses pel revers. El seu fruit és la gla, que té una cúpula amb escates, però no punxa. Fa uns 12 m d'alçada per 15 m d'amplada de capçada aproximadament. El volt de canó mesura 2 m i mig i el volt de soca tres metres.

A 5 m al nord-oest, davant mateix de la barraca ha crescut espontàniament una altra alzina més jove.

Observacions:

Es tracta d'un espècimen autòcton de la zona i, per tant, molt més resistent als incendis. La fusta de l'alzina s'ha emprat tradicionalment per a fer carboneig. Però en cap cas aquest exemplar és fruit d'un rebrot.

El creixement d'aquest arbre perennifoli és molt lent, i per tant produeix una fusta extremadament dura i compacte, molt apreciada per a fer eines per treballar la terra i oficis com el boter o el mestre d'aixa. De l'escorça se n'obtenen tanins que serveixen en l'adoberia, però també es aprecia la mel mono floral. Les alzines prop de les masies han estat molt apreciades en temps on hi havia bestiar, perquè els glans eren emprats per donar de menjar als porcs.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE MONTMELÓ (2011). *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Montmeló*. Text refós aprovat definitivament per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona el 8 de març de 2012.

ALBEROLA, Ginés (1892). *Mitologia vegetal. Leyendas de las plantas*. Madrid. Tipografia de Manuel Ginés Hernández. Impresor de la Casa Real. Facsímil.

MASCLANS, FRANCESC (1999). *Guia per a conèixer els arbres*, actualitzada per Oriol de Bolós - Flor del Vent Edicions.

PARÉS, Eduard (2006). Arbres Monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció. Dins de la *2ª trobada d'Arbres Monumentals i Singulars*. Alcalà de Henares, 19-21 de 2005. Ed. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Direcció General de Medi Natural. Barcelona.

PHILIPS, Roger (1985). *Los árboles*. Barcelona: Editorial Blume.

